UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Bartolvs A Saxo Ferrato In primam Codicis Partem

Bartolus

Lugduni, 1567

Temporibus appellationum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-96119

Visual Library

LEX XXXVI.

a **Ampliorem.** [a] †Appellationē poteſt exer-
1 cere tam appellās quam ap-
2 pellatus, hoc dicit. Not. quod dixi in ſummario. †Not.
etiam quod pro parte abſente iudex poteſt ſupplere
de facto, ibi, adimplere, ⁊c. Et vide gloſſ. quam not. ⁊ tene menti.
Ego dico quod in cauſa appellationis non eſt ſpeciale imo eſt re-
gula, vbicunqȝ contra abſentem poteſt perueniri ad diffinitiuam
ſententiam, iudex pro eo poteſt ſupplere de facto. Hic eſt text. ⁊ ſ.
quomo. ⁊ quando iud. auth. qui ſemel, ibi perquiſita veritate.

ADDITIO.

a ALEX. ¶Ampliorem. Hic eſt caſus in princ. huius legis mul-
tum ſingularis, quod ſi aliquis eſt condemnatus in quinque, ⁊ in
alijs quinque abſolutus, ſi iſte talis appellat, quod iudex appel-
lationis poteſt in alijs quinque condemnare, in quibus fuit abſo-
lutus in ipſius appellantis preiudicium, quod tene menti perpe-
tuo, ⁊ hoc dicit Bald. hic in princ. ad quod bene facit quod notat
Innocen. in c. inter monaſterium. de re iudic. ⁊ refert Bald. in l. fi.
quando prouoc. non eſt neceſ. ⁊ ibi Bart. in l. fi. ⁊ clarius ibi Bal.
ad fi. qui ad hoc alleg. iſtum text. Adde quod Ioan. And. in addi.
ad Specu. in titu. de appel. §. in quibus. verſic. quid ſi victus. dicit
Guid. de Suza hic, querere an beneficium huius l. competat ap-
pellato, quando appellantem peniteat ⁊ ab appellatio ne recedit.
ibi cauſa breuitatis te remitto.
P. PAV. P. ¶Ampliorem. Quid autem ſi lapſum eſt tempus ap-
pel. proſeq. an appel. poſſit proſequi vide nota. Abb. in c. ex parte.
de preſcript. Item limita ſing. vt per Alber. hic, niſi appellans ac-
cepiſſet ſententiam quantum facit pro ſe, ⁊ inquantum eſt contra
ſe, appellare licet, prout ſolet cōmuniter fieri, vide per eum. Item
de materia huius l. vide late Felin. in cap. ſignificauerunt. extra de
excep. vbi ponit etiam de predicta limitatione, vide Bar. in conſi.
cl. vide etiā omnino Philip. in c. ſi duobus. extra de appel. Barb.
in c. Raynutius. de teſta.

§. In refutatorijs. Gaudent breuitate mo-
derni. hoc dicit. Habuiſtis
ſ. de precib. Imper. offere. l. fin.

2 ☞Eſtimatio facta in principio litis pro ſoluenda decima non
facit fidem in proceſſu.

1 **§. Sed cum ſcimus.** Breuiter dicit. †Si
tēpore ſentētie ſum-
ma reperiatur maior quam prima facie videbatur, nō impeditur
iudex ſuper toto pronunciare. hoc dicit. notabiliſſimus §. quem
a bene not. Tota die vides, [a] quod in ciuitatibus ſunt iudices, qui
poſſunt de cauſis cognoſcere vſque ad certas ſummas, quod ſi il-
la cauſa prima facie non videatur excedere iuriſdictionem iudi-
cis, ſi poſtea reperiatur maior, poteſt ſuper toto pronunciare, ⁊
ſic videtur quod ille iudex poſſit tunc cognoſcere de illa ſumma,
licet tempore ſententie in proceſſu, ⁊ poſt, appareat maior ſum-
ma, ⁊ non poſſet cognoſcere, quod nihilominus poteſt cognoſce-
2 re. Caſum habes hic not. †Secundo not. caſum ex hac l. quod
licet in princip. litis eſtimatores ad eſtimandum quantitatem li-
tis propter ſoluendam decimam, quod illa eſtimatio non facit fi-
dem in proceſſu, ſed debet examinari veritas. Caſus eſt hic, quod
perpetuo tene menti.

ADDITIO.

a ALEX. ¶Tota die vides. Hanc queſtionem decidit Bart. in l.
ſi id. in princ. ff. de iuriſd. omn. iudic. ⁊ vide tu Bart. in l. in offeren-
dis. in j. queſtio. ĵ. eodem. quid econtra, vide que dixi poſt Bartol.
in l. j. §. j. ff. de iuriſdict. omn. iudic. Quid autem ſi queſtio eſt ſuper
intereſſe aliquo quod a principio eſt ineſtimabile quis cognoſcet,
⁊ not. Bartol. hic ⁊ dicit Bartol. in l. iiij. §. pretor. in tit. de damn.
infect. ⁊ ibi Ludouic. in fin.

De temporibus appella. &c. Rubr. LXIII.

LEX. I.

Si quis. Breuiter dicit, tempus exercende
appellationis interpoſitum a no-
minatione ad munera eſt duorum menſium a tem-
pore ſcientie. hoc dicit. ¶Oppon. ſ. titu. j. authen.
hodie. Dicunt quidam quod hic eſt ſpeciale, quod
non videtur verum, vt l. j. §. quod in ſententijs. ff. quando appel. ſit.
Dicas ergo quod hic loquitur de tempore appellationis exer-
cende, ibi de tempore appellationis imponende. Sed contra hoc
oppon. quia ad exercendam appellationem ſtatuitur maius tem-
pus, vt ĵ. eod. l. fin. §. illud. Solu. ſpeciale eſt in hoc caſu, vt ita mo-
dicum tempus ſtatuatur ad appellationem exercendam.

LEX. II.

2 ☞Quando parti datur dilatio octo dierum ad aliquid facien-
dum, tunc ſi in vltima die illud facit, non eſt neceſſaria citatio ad-
uerſarij.
3 Priuilegium quando impetratur a principe in his, que cauſe co-
gnitionem non requirunt, vel partem modice ledunt non debet
pars citari.
4 Si dies termini cadit in diem feriatam, quando debeamus inſpi-
cere precedentem diem non feriatam.
5 Quādo vnus ſolus litigat, iudex pōt ſupplere de facto pro parte.
6 Si iudex ſtatuit terminum vnius menſis, de quot diebus intelli-
gatur.
1 **Tempora.** †Breuiter dicit, Si appellaẗ ab
ordinario, ad appellatiōis proſe-
cutionē inchoandā primū fatale eſt ſex menſiū, ⁊ dātur
alia tria vnius menſis pro quolibet, ⁊ a principe poteſt
intra tres menſes reparatio poſtulari, nec partis citatio requiriẗ.
Si appellatur a delegato, eadē ſunt fatalia reparatione accepta,
ſed ſi appellatur a delegato illuſtris vel ſpectabilis, primū fatale
eſt duorū menſium, cetera non mutātur. Et ſi vltima dies cadit in
feriatā, precedens inſpicitur, ⁊ fatalibus elapſis pro nō appellan-
te habet. h. d. hec l. ad quā aduerte. Pro cuius declaratione ⁊ eui-
a dentia [a] ſcias quod quoddā eſt tēpus appellationis interponen-
de, de quo loquitur l. eos. in fin. ⁊ auth. hodie. ſ. tit. j. Quoddam eſt
tēpus appellationis introducēde ſeu producende, de illo loquitur
l. in offerendis. ſ. titu. j. Quoddam eſt tēpus inchoandi proceſſum
ſuper appellatione, ⁊ de illo loquitur hec lex, ⁊ l. cum anteriorib. ĵ.
eo. vſqȝ ad §. in his. licet gl. aliter intelligat. Quoddam eſt tempus
appellationis exercēde, ⁊ finiende, de hoc loquitur in d. l. cum an-
2 terioribus. §. illud. Alia tempora declarabo ſuper auth. †Primo
not. quod quādo datur dilatio parti octo dierū ad aliquid facien-
dum, ſi illud vult facere vltima die termini non debet facere citari
aduerſarium, quia vltima dies termini eſt nota aduerſario. Sed ſi
vellet facere intra terminum, non poſſet, niſi faceret partem citari,
quia qua die compareat intra terminū, debet eſſe notum parti, vt
b probatur hac l. ⁊ dixi vobis, de verb. oblig. l. qui ante. [b] licet hec lex
quantum ad appellationem recipiat mutationē, vt ĵ. eo. l. cum an-
3 terioribus. §. j. †Secundo no. quod quādo a principe impetratur
c priuilegium, nō eſt neceſſe quod citetur pars, [c] quod eſt verum in
his, que partem non ledunt, vel ledunt modice, ſeu cauſe cognitio
nē non requirūt, vt l. ij. §. merito. §. ſi quis a principe. ff. ne qd in lo.
pub. de preci. Impe. offe. l. quoties. ⁊ ita loquitur hic. In his ve-
ro, que cauſe cognitionē reqrunt, vel partē lederent, multū debet
citari pars, vt l. ij. de nata. reſti. ⁊ de adop. l. nam ita diuus. Not. ex
4 §. illud. †quod quando dies termini cadit in diem feriatam [d] debe-
d mus inſpicere precedentem diem non feriatam. De hoc tangitur
per Spe. in ti. de cita. §. j. ver. item excipitur qđ citatio. ⁊ de dila. §.
j. ver. ſed pone iudex. Hec tamen iudicio meo illuȝ paſſum vſque
quaque perfecte declarat. Poſſem⁹ tamē breuiter ſic dicere: Quā-
que ſtatuitur alicui terminus in quo aliquid faciat. Quādoqȝ ſta-
tuitur terminus intra quem aliquid faciat. Si ſtatuitur terminus
in quo, ſi illa dies cadat in feriatam diem, pōt pars ſe preſentare,
non vt procedat, ſed vt ſequenti die non feriata procedat, vt in c.
veniens. extra de accu. Sed ſi vellet, poteſt comparere, ſi quidem
compareret ad impediendum proceſſum fiendum contra eū ra-
tione contumacie, tunc poteſt, ſed ad impediendum officiū iā con
ſummatum propter contumaciam non pōt, vt in c. cum dilecti. ex-
tra de dolo ⁊ contu. ⁊ d. c. veniens. Si vero ſtatuitur terminus, in-
tra quem veniat, tunc ſi cadit in diem feriatam ferijs ſolēnibus, in-
ſpicitur precedens dies non feriata, vt hic. Sed ſi cadit in ferias
repentinas, ſibi ſubuenitur, vt l. ſed ⁊ ſi per pretorem. §. ſi ferie. qb.
ex cau. maio. Diceres tu, hec lex nō loqtur de termino, intra quē,
imo de termino, in quo, qm̄ vltima dies termini eſt fatalis, vt l. cū
anterioribus. §. j. ĵ. eod. Reſpondeo, cōcedo quod vltima dies ter
mini eſt fatalis, quantum ad hoc vt poſſit procedere parte nō ci-
tata, ſed ſi vult facere citari partem, tunc poteſt intra tempus fa-
5 tale. Ita loquitur hic, ita poteſt loqui ĵ. l. proxi. ¶†Vltimo no. ꝙ
quando vnus ſolus litigat, iudex pōt ſupplere de facto pro parte.
Vidiſtis ſ. ti. j. l. ampliorem. in prin. Vltimo pōt induci hec lex ad
6 q. †iudex ſtatuit terminū vnius menſis, de quot diebus intelligi-
tur: Hec lex facit ꝙ intelligitur de xxxj. diebus. do. Io. and. mouet
iſtam queſtionem in c. quam ſic. extra de electio. lib. vj. Et dicit qđ
intelligitur de tot diebus, quot dies habet ille mēſis, in quo ter-
minus datur, vt quot dies deficiunt ex illo menſe, tot ſuppleātur
ex alio menſe, dixi de verbo. ſign. l. cum biſſextus. Alia ponētur in
l. fi. huius titu. vbi melius cadent.

ADDITIONES.

a ALEX. ¶Euidētia. Vide Bar. in auth. ei qui. ⁊ in auth. ſȝ lis. ĵ. c.
Bart. Secunda ſuper Cod.

b ALEX. ¶L.qui ante.Et in l.item illa.de conſtit.pe.Bald.in l.fi.
qui admit.ꝛ Ludouic.ibi.
c ALEX. ¶Citetur pars. An quando impetratur a principe re-
quiratur ſcientia partis,faciunt not.in l.fin.ſ.de leg. Et iſta vide-
tur tenere expreſſe Bald.in l.fin.ſ.de fur.ꝛ hic expreſſe in l.fin.qui.
res iu.ꝛ vide Pau.de Caſt.in conſi.ij.ꝛ Bar.in l.Gallus.§.ꝛ quid
ſi tantum.ꝛ Innoc.in c.ex parte noſtra.ꝛ in c.cum olim.de verbor.
ſignific.ꝛ vide in l.ſi quis conſortium.de fab.libr.x. Et intellige niſi
ſit de plenitudine poteſtatis Principis,tollitur citatio, ſecũdum
Hoſti.ꝛ alios in c.noſtra.de procur.ꝛ vide ſi per viam gratie doct.
in c.inter.ꝛ dicit Old.in conſi.ccxxij.circa fin.quod quando per re-
ſcriptum confirmatur quod de iure non tenuit, ſed quando iuri
communi congruit, non debet citari. Ita dicit in prefato conſi.in
princ.alleg.pro parte nepotis.verſic.fin.ſententie. Primo allegat
quod quãdo priuilegium impetratur a principe, eſt neceſſe quod
pars citetur.Uide per Cano.in c.cum olim.de re iud.ꝛ in c.veſtra.
de procur.ꝛ in c.inter quatuor.de ma.ꝛ obe.ꝛ per Bart.in l.ado.de
adop.ꝛ per Bal.in l.fin.C.de fru.ꝛ lit.expenſ.vt d.l.fin.qui.res iud.
non noc.per Imo.in c.cum dilecta.de confir.vti.vel inutil.
d ALEX. ¶Feriatam. Quando dies termini cadit in diem feria-
tam, vide Bar.ꝛ doc.in l.j.§.nunciatio.de oper.nou.nun.ꝛ ibi late
de hoc per doct.ꝛ Imo.ibi dixi. Adde Bald.in l.j.ſ.de dilat.ꝛ in l.
eos.§.ſinautem.de appel.ibi etiam quid ſi die termini fuit impedi-
tus. Et vide Bald.hic,quid ſi vltima dies inſtantie eſt feriata. Et
iſta procedunt in dilatione iudiciali.Quid autem in legali vel ſta-
tutaria,vide Bart.in l.ſi pater.j.quando prouoc.ꝛ cum Bart.hic
trãſit Imo.in c.cupiẽtes.§.qd ſi per viginti.de elect.in vj.per Bal.
in l.ij.ff.ſi quis in ius vo.adde Jo.And.in addit.ad Spec.in tit.de
fer.§.j.ver.pe.vbi dicit quod ſi iuriſdictio delegati finit in die feria-
ta,qd illa die poterit ſententiare,ſi non fuit in culpa.ꝛ vide Feder.
conſi.lxxv.officij. Adde de hoc,vt per Pet.de Anch.conſi.xcviij.

AVTHENT.

5 ☞ Contra contumacem nunquam proceditur,altera parte non
inſtante.
6 Poſt primum annum non confirmatur ſententia, niſi biennium
ſit elapſum.

a EI qui appellat. [a]Iſta aut.recte legit̃
ſuper hac l.vlt.loqui
tur enim tẽpore exercẽde appellationis,ꝛ diuiditur in
tres partes.Primo qñ comparet appellans tantũ.vel
vtraqꝫ pars.Secundo quãdo comparet appellatus tãtum. Ter-
tio, quando neuter, ſecunda ibi appellatore ceſſante. Tertia ibi,
1 neutro. †No.quod hodie tẽpus appellationis exercende ꝛ etiam
inchoandi proceſſum,eſt annus ꝛ ex cauſa bienniũ.Secundo not.
2 † quod appellatione deſerta per curſum tẽporis,prima ſententia
remanet firma,ꝛ ex ea orit̃ actio,vt dixi in l.eos.ſ.ti.j.ꝛ habes hoc
in prima parte,ꝛ per partes expediamus. Oppo.ꝛ videtur quod
alia tempora dentur,vt ſ.eo.l.ij.ꝛ l.fi.in prin.ꝛ §.j.Sol. Ueritas eſt
iſta quod tempora,que olim dabantur ad appellationem produ-
cendã,de qua loquitur l.in offerendis.ſ.tit.j.ꝛ l.cum anterioribus.
§.in his.ꝛ etiam tempora que dabãtur ad proceſſum initiandum,
ſuper appellatione de quo loquitur l.ij.ꝛ l.fi.in prin.ꝛ §.j.ꝛ ij.in hoc
tit.Iſta tẽpora ſunt correcta per hanc auth.datur hodie annus,ꝛ
ex cauſa biennium ad appellationem producendam,ad inchoan-
dum proceſſum ſuper ea,ꝛ etiam ad finiendum,vt hac auth. Sed
in hoc hodie nõ eſt queſtio,quod tempus appellationis exercẽde
de quo loquitur hec authẽ.incipit currere a tẽpore appellationis
interpoſite,licet de hoc olim eſſet dubium,vt j.eo.l.fi.§.illud.ꝛ ibi
3 not.in gl.Quero,circa iſtam partem, † quid ſi intra biennium im-
b pediatur ex cauſa. [b]Glo.dicit quod dabitur ſibi aliud tẽpus,im-
petrata reſtitutiõe,ex clauſula generali poſita in l.j.ff.ex quib.cau.
maio.ꝛ vide gl. Contra iſtam determinationem videtur l.nemo.ſ.
eod.vbi poſt curſum fatalium,ex nulla cauſa poteſt concedi aliud
tempus.Puto gl.bene dicere. Uidebitis ſtatim tex.in auth.ſi ap-
pellatione. Reſpon.ad l.nemo.quandoqꝫ ſecundus terminus da-
tur alicui,ad purgandum moram adhibitam in primo,abſqꝫ alia
cauſa, ſolum ex miſeratione legis, ꝛ tunc impedimentum contin-
gens in illo ſecũdo termino non eſt cauſa reſtitutionis.Hic eſt ca-
ſus in l.nemo.hic eſt tex.no.in l.ſancimus.circa fi.j.de fideiuſſo.vbi
caſus cõtingens intra tempus quo poteſt mora purgari,nõ pro-
deſt debitori. Quandoqꝫ ſecũdus terminus datur ex iuſta cauſa,
tunc impedimentũ in ſecundo contingens,eſt cauſa reſtitutionis.
Ita loquitur iſta glo.ꝛ auth.ſi appellatione.j.eo.ꝛ hoc facit ad q.
ſepe occurrentem in hac ciuitate.Dicit ſtatutum quod qui habet
inſtrumentum teſtamenti,vel codicillorum,debeat illud inſinuare
intra primos ſex menſes anni,incipiendo in calendis Januarij,
quod ſi factum nõ fuerit,poſſit peti caſſatio, ſaluo quod ſi nõ fue-
rit petita quolibet anno,intra dictos ſex mẽſes,poſſit peti inſinua
tio. Modo contingit quod in ſecũdo ſemeſtri fuit impeditus ali-
quis inſinuare propter defectum iudicis,vtrum illud tempus de-
beat ſibi reſtitui.Uidetur quod non,vnde ſecundus terminus da-
tur ſibi abſque aliqua cauſa:ergo,ꝛc.vt ſ.dictum eſt.In contrariũ
facit, quia aliqua cauſa videtur hic eſſe negligentia eius, qui caſ-
ſari,non petit,ꝛ de hoc cogitabitis ſtudioſe. Uenio ad ſecundam
4 partem. † Ex qua not.quod appellatore ceſſante poteſt appella-
tus venire, ſolum vltimo menſe biennij, ꝛ proſequi cauſam ſuam.
c Contra hoc oppo. [c]ꝛ videtur quod poſſit venire incontinenti,vt
ſ.quomodo ꝛ quando iudex.authen.qui ſemel,ꝛ ſ.eo.l.fin.§.illud.
Huius timore quidam dicunt, quod contraria ſunt vera, ꝛ iſtud,
quod hic dicitur de menſe, non ponitur taxatiue, quaſi inferiori
tempore non liceat comparere. Non obſtat auth.qui ſemel, quia
aliud eſt tempus in cauſa principali,aliud in cauſa appellationis.
Et ita pertranſiuit Innoc.in c.ex ratione.circa fin.extra eod.titu.
Mihi videtur,ſalua meliori deliberatione,quod debeamus ſic di-
cere. Aut appellatus vult venire ad proſequẽdam appellationẽ,
non requiſito reo,niſi forte in curia,ad quam eſt appellatũ,ꝛ tunc
non poteſt,niſi circa finem biennij,cum mẽſis ſupereſt. Ita loqui-
tur hic. Aut vult venire ad proſequendam appellationem, ꝛ vult
reum moneri perſonaliter, vel ad domum ſuam,vt veniat ad pro-
cedendum,in cauſa.ꝛ optime poteſt,vt ſ.eo.l.fin.§.illud. Uenio ad
fin.ex quo no.quod neutra parte cõparente,rata remanet ſenten-
5 tia. † Ex quo habes quod contra aliquem cõtumacem nunquam
proceditur altera parte non inſtante,vt l.properandum.§.ꝛ ſi quidem.ſ.de iudi.l.ad peremptorium.ff.eod.ꝛ ſ.quomodo ꝛ quando
6 iudex auth.qui ſemel.Secundo not. † quod poſt primum annum
d lapſum non confirmatur [d] ſententia, niſi biennium ſit elapſum,ibi
7 poſt ſecundum fatalem, ꝛc. Ultimo ſcias † quod illud,quod dixi,
quod appellatus poteſt venire ſolum ad proſequendam appella-
tio.citato aduerſario. Innoc.intelligit,niſi ei denunciauerit, vel ei
ſtatuerit tempus ſecundum formam c.ſepe.extra eod.tit.

ADDITIONES.

a P.PAV.P. ¶Ei qui appellat. Not.limitationem ad illud quod
dicitur in hac authen.tempus decem dierum datum ad appella.
non currit niſi a tempore ſententie,fallit in litigante per procura-
torem qui fuit verus cõtumax, quia currit tempus decem dierum
a die ſententie. Ita domin.Anton.ꝛ ceteri in c.j.extra,de lite non
conteſta.ꝛ late de materia decendij tract. Felin.de quo habes ad
Bart.in auth.hodie.ſ.de appel.
ALEX. ¶Ei qui appellat.Iſta auth.canonizata eſt ij.q.v.Que-
ro,an lapſo iſto biennio appellationis poſſit proſequi iſtã appel-
lationem. Uidetur quod non, quia in iudicijs,pares eſſe debent
actor ꝛ reus l.fi.cum fi.ſ.de fruc.ꝛ lit.expen. Dic tamẽ,aut appel-
lans non fuit appellationẽ proſecutus,ꝛ tũc etiam appellatus di-
cto tempore decurſo appellationẽ proſequi non poterit,etiam ſi
appellans cõſentiat. Hic eſt caſus in cle.ſi appellationẽ.de appel-
lati. Aut appellans eſt proſecutus appellationẽ coram iudice,ad
quem,licet ad finẽ non duxerit, ꝛ tunc perempta inſtantia poterit
appellatus inuito appellante proſequi appellationẽ. Ita habes
tex.menti tenendum,ſecundum intellectum gl.ſed in c.ex parte.de
reſcrip.quem ſequitur ibi Jo.And.ꝛ do.Anto.in c.ſepe.de appel.
Do.de Ro.ꝛ Feder.in multis locis inuenies.ꝛ vide Bar.j.prox.
de hoc per gl.in l.ſi appellationem.de appel.ꝛ videtur tex.in c.ex
parte.de reſcrip.ꝛ dixit Imo.no.in c.ex parte.No.quod impetrãs
ſuper cauſa appellationis,dicitur eam proſequi,ꝛ ſic facit pro eo,
quod ſi quis preſentat proceſſum iudici appellatiõis,dicatur ce-
piſſe proſequi quod no.eſt propter ſtatuta que exigũt ceptã proſe-
quutionem,ꝛ facit c.dilectus.el ij.de reſcrip.ſecundũ eum.ꝛ dixi ſ.
poſt Bart.in rub.de in ius.voc.ꝛ facit tex.ꝛ quod ibi Bart.ſ.ead.
§.illud.ꝛ ad intellectũ huius auth. Quero,video quod per deſer-
tionẽ appellationis,vel cauſe,prima ſentẽtia mandatur executio-
ni,ꝛ videtur differens renunciare lit.conteſt.ꝛ inſtantie,vt glo.in l.
properãdum.§.fi.in ver.vigore.ſ.de iud.ꝛ no.Bart.in l.poſtquam
liti.in princ.j.de pact.ſed vtrũ perdat poſſeſſionem talis differens
vel renuncians,glo.eſt multum no.ꝛ ſing.quod non,in l.ſciendum.
§.ſi fundus.ſ.qui ſatiſd.cog.ſecundum Bal.ꝛ Ang.ibi,licet Bar.
ibi contra eum videatur improbare. ¶Sed dubitatur vtrũ tem-
pus ſtatutum ad proſequendum in cauſa diffinitiua per hanc au-
then.habeat locum in hac interlocutoria,dic quod ſic.tex.eſt menti
tenendus,ſecũdum multos in c.cum ſit Rom.de appel. Et aliqui
allegant cle.ſicut.de appel.Iſtud dicit dom.Anto.in c.ex ratione,
extra eo.in princ.ꝛ ad materiam huius auth.ꝛ ad materiam quam
not.Moder.in l.ſi expreſſim.in gloſ.preſcrip.ꝛ circa iſtam authen.
dicit Imol.in c.ex ratione.ꝛ poſt eum Joan.Andr.quod ſi quis
appellat, non ſolum habet neceſſe intra annum cauſam appella-
tionis proſequi, imo habet neceſſe intra annum ipſum finire, niſi
impediatur aliquo iuſto impedimento, quod tripliciter euenire
poteſt. ¶Primo ex parte iudicis,qui non poteſt,vel non vult in
cauſa procedere. Bald.in auth.ſi appellat.j.eod. ¶Secundo ex
parte aduerſarij,qui opponit multas exceptiones,vel petit,ꝛ ob-
tinet multas dilationes, vel quia infirmus, non poteſt venire ad
cauſam

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

cauſam,nec in graui cauſa tenetur mittere procuratorem.c.que-
relam.de procuratoribus. Tertio ex parte ipſius appellãtis im-
peditur propter ipſius inopiam,vel impotentiam,vt ꝑpter ipſi⁹
infirmitatem,ꝛ alium caſum fortuitum,ꝛ ſubdit,quod poſtquam
appellationem cepit proſequi,ſi per vnum diem tantum fuerit im
peditus quominus intra annum ſuper cauſam appellationis poſ
ſit ferri ſententia,totus annus ipſo iure ſine beneficio reſtitutio-
nis indulgetur. Ad hoc vltimum quod no. Bar.in l.ſi ita ſtipula-
tus.la ij.in fi.de verbo.obl.ꝛ per Bald.hic ꝛ ad hanc authẽ.facit
cle.ſicut.de app. Et quanto tẽpore debeat eſſe impeditus de pri-
mo anno,vt habeat ſecundum,vide Bar.in authen. Item j.eo.ꝛ
per doct.late in c.ex ratione.extra eo. Et ibi,quid ſi in aliquo fuit
negligens in primo anno. Et an tempus appellationis poſſit pro
gari,vide que ſcripſi poſt Bar.in l.properandũ.ſupra de iudicijs.
Quibus adde quod Bal.de pace conſtan.in verbo conſenſu.di-
cit nota,quod poteſt prorogari tempus appellationis. Ad quod
facit C.de temporibus app.l.vltima,ſecundum Odofr.etiam ſi in
cauſa appellationis ventiletur priuilegium,vel ſpeciale ſtatutũ
principis,vt in dicto titulo de pace conſtan.qđ eſt notan.ſecundũ
Bal.ibi. Et communiter dicitur quod tale tẽpus poteſt ſuſpendi
per compromiſſum,vel aliter,de conſenſu partiũ,vt hic.ꝛ in auth.
ſi tamen.j.eo.ꝛ qđ ibi ſcripſi.ꝛ vide in c.oblate.de appellatio.ꝛ cla
rius Ioan.and.in addi.Specu.in tit.de app.§.nunc breuiter.bal.
in auth.hodie.s̄.de app.ꝛ hic,ꝛ per cle.appel.tenet quod tempus
interponendum non poſſit per partes prorogari,ſed per ſtatutũ
vel conſuetudinem.glo.ſing.ſecundum eum in l.ij.s̄.ſi contra ius,
vel vti.pu.tempus autem proſequendi.bene poteſt per partes ꝓ
rogari,ſecundum eum in d.l.fin.j.eo.vide Bar.in l.iij.ff.de iud.C.
ſi contra ius vel vti.publi.quod per conſuetudinem,ꝛ ſtatutũ po
teſt tempus appellandi prorogari.quod raro inuenies alibi,ſecũ
dum ipſum. Ibi etiam dicit,quod poteſt modificari iſtud tẽpus,
adde Io.and.in Spec.de iu.deleg.§.reſtat.verſi.ſed nunquid. Et
de hoc quando per conſenſum communem poſſit tempus appel-
lationis prorogari,etiam ſtatutarium,vide do. Anto.in c.ex ratio
ne.de app.ꝛ Bald.hic,in authen.ei qui. Barto.in l.cum anterio-
ribus.§.fin.s̄.eo.ꝛ ibi text.ibi etiam Bald ꝛ tex.cle.ſicut appella-
tionem.de appel. ¶ Adde dum.s̄.dicitur quod ſi per vnam diem
fuerit impeditus,qđ totus annus reſtituetur. Ange.conſi.ccciiij.
vbi dicit,quod etiam ſi per horam fuerit impeditus, qꝛ forte iu-
dex ſedere debeat laturus ſententiam propter tale impedimentũ
ineuitabile.eſt neceſſe intrare ſecundum annum. Et de hac mate-
ria vide pulchre Oldr.conſil.lx.ꝛ clvij. Paul.de Caſtr.conſil.xxj.ꝛ
conſil.xxij.ꝛ quod voluit Rom.conſi.ccxv.

b P.PAV.P. ¶ Ex iuſta cauſa.Circa materiam huius impedimẽti
probandam, ꝛ quale impedimentum requiritur ad excuſandum,
vide Alex.conſil.ccccxxix.vide Pau.conſi.xxj.ꝛ conſi.xxvij.circa
fin. Item an probatione iſtius impedimenti deferatur iuramẽtum
in ſupplementum,vide Ro.quod non,ſing.ccx.incip.tu ſcis quod
datur annus. Vide etiam circa materiam impedimẽti que habes
ad Bart.in l.ſenatuſconſulto.de offic.preſid.vbi etiam habes an
requiratur proteſtatio. Item alia in materia appel.quomodo di-
catur deſerta, ꝛ ex quibus cauſis ſuccurratur,vide que habes in
Bartac.in ver.appellatio deſerta.ꝛ ibi etiam quis poſſit de cauſa
deſertionis cognoſcere,ꝛ quomodo ꝛ quando ꝛ ibi in princ.habet
remiſſionem ad Fel.de hoc vlti. Item de impedimento facto iudi-
cis quomodo ſuccurratur,vide ad Bar.in auth. Item j.eo. Item
quale impedimentum requiratur, ꝛ an poſſit deferri iuramentum
ad ipſum probandum ꝛ de proteſtatione que fieri debet,vide Io.
de Dama.cõſi.j.cum addi. Bal.ꝛ Io.de Dama.ibi declarat quo-
modo procedat dictum Spec.qui dicebat quod ſufficiebat iura-
mẽtum ad probandũ impedimentũ in cauſa appellationis. Item
vide omnino Alex.conſ.cxliiij.in ij.vol. Peruſ.late in c.ex ratione.
extra de appel.ponit de impedimẽto ex facto iudicis,ꝛ per diſcur-
ſum de omnibus alijs impedimentis, late ponit,an probari poſſit
impedimentũ per iuramentũ, ꝛ de predictis omnibus,vide etiam
Cardi.ꝛ Alex.ibidem,etiam vide Alex.de proteſtatione fienda in
tali impedimẽto,ꝛ quod pluries fieri debeat in conſi.xxix.in j.par-
te.ꝛ habes ad Bart.in l.Titia.§.Vſuras.de leg.ij. Peruſ.in d.c.ex
ratione.vbi tenet ꝙ opus eſt pluries proteſtari,ꝛ quod ex neceſſi-
tate requiritur proteſtatio an ſit neceſſe ꝙ adeatur ſuperior,vt co-
gat iudicem,vide ibi Peruſ.verſi.ſed vlterius aduerte.ꝛ pondera
in hoc vlti. Alex.conſi.lxxij.in ij.volu. Item quomodo in impedito
currat tẽpus in cauſa appel.vide Fel.in c.venerabilis.de iud.ꝛ ibi
etiam an requiratur proteſtatio de impedimẽto. Item quãdo re-
ſtitutio datur ſolũ ad tantũ tempus,quantũ fuit impedimentũ,an
ceſſante impedimẽto debeat peti reſtitutio in tantũ tempus, vide
Aret.in §.rurſus.Inſtit.de act. Item quod in cauſa appel.licet ex
impedimento iudicis non currat dies impedimenti vel abſentie
maxime ſi ſunt vtiles, quod tamen requiratur proteſtatio partis,
in illis diebus facta iudici,vide Alex.conſi.cxiiij.volu.v.an autem
in impedimento ex facto iudicis currat tẽpus in cauſe appel.vide
Alex.quod non in primo Fatal.ſecus in ſecundo conſi.lxxj.vol.v.

c P.PAV.P. ¶ Contra hoc oppo. An ſufficiat appel.incipere in
termino ꝛ proſequi poſt terminum, vide ſignanter Panor.in c.ex
parte.poſt med.extra de reſcript.

d ALEX. ¶ Non confirmatur. Per lapſum primi anni non confir-
matur prima ſententia. Adde Bart.in l.j.in fi.ff.nil no.ꝛ Bald.in l.
eos.in princ.s̄.tit.j.quoſdam Canoniſtas in c.ex ratione.extra eo.

AVTHENT.

2 ☞ Biennium datum ad appellationem exercendam,incipit cur-
rere a die appellationis interpoſite.

a
1 SI tamen. [a] Breuiter dicit, † Non currit
2 tempus ei, qui ſemper litigat e-
tiam coram arbitro. hoc dicit. Nota quod hic dicit,
cauſe appellationis mote,vel non mote. † Ex quo ap-
paret manifeſte,quod biẽnium incipit currere a die appellationis
interpoſite. non a die inchoati proceſſus, dixi s̄.in proxima auth.
* Nota ſecundo * quod tempus quo quis coram arbitro litigat,
3 ſubducitur de medio. Et ſic videtur quod per pactum contrahen-
b tium,poſſit prorogari tempus [b] appellationis,quod eſt contra il-
lud quod no.in l.properandũ.§.ꝛ ſi quidẽ.s̄.de iu.ꝛ dixi in l.vlt.§.fi.
s̄.eo. Sol. Illud eſt verũ, ꝙ non poteſt prorogari nuda cõuentio-
c ne, ſed per cõpromiſſum ſic. [c] Et ratio eſt qꝛ ſemper litigant,vt gl.
hic dicit. Alti.no.illũ exceſſum in loquẽdo ibi ꝛ ſi decies milies,ꝛc.

ADDITIONES.

a ALEX. ¶ Si tñ. Vide q̃ ſcripſi in l.fi.ſed ꝛ ſi quis s̄.cõia de leg.
P.PAV.P. ¶ Si tamen. Quid autẽ ſi pendẽte lite in cauſa prin-
cipali vel app.ille pro quo lata erat ſentẽtia faciat ſimpliciter cõ-
promiſſum, an dicat eo ipſo renũciare ſentẽtie late,adeo qđ nõ poſ-
ſit amplius ad eam redire,ita quod expreſſe ſit renunciatum liti ꝛ
ſententie,videtur dicẽdum quod non,niſi expreſſe eſſet renunciatũ
vt dicit Alex.ꝛ Pau.de Caſt.in l.cognita.C.de tranſac. Bal.in l.ſi
diuerſa.ꝛ ibi Iaſ.circa fin.C.eo.tit.de eo qui cõpromittit poſt rem
iudicatam. Imo videretur quod poſſet redire ad primã litem,ꝛ eo
ipſo quod rediret, ſolueretur compromiſſum, iuxta l.ſi quis rem.
ff.de arb. In contrarium tamen vide Bal.in l.eos.§.apoſtol.circa
fi.s̄.de appel.ꝛ Alex.hic in apoſt.intelligẽdo tamen in arbitratore,
vt ibi ſcripſi ad Bart.ꝛ ratio diuerſitatis eſt clara,quia ſi ſit com-
promiſſum in arbitratorem,eſt quedam tranſactio,que nihil aliud
eſt proprie.quam tranſitus a lite.l.j.de trãſactio. Adeo ſicut ſi fuiſ-
ſet facta trãſactio obſtaret exceptio redeunti ad litem,ꝛ ad actio-
nem, ita ergo eodem modo ꝛ facto compromiſſo in arbitratorem.
In arbitro autem ſecus eſt,vt potes conſiderare ad not.in d.l.ſi
cauſa cognita. Aduerte tamen quod talis renunciatio etiam ſi ex
preſſe eſſet facta, non operatur aliquid niſi arbitratore arbitran-
te,eo autem non arbitrante quaſi differretur cõditio ſub qua fuit
facta,ꝛ nihil preiudicat,ſecundum Bal.in l.ſi diuerſa.C.de tranſ-
actio.vide Alexand.ſuper hoc conſil.xxij.in princ.ꝛ conſi.ccccxxx.
ad fin. Felin.in c.cum olim.ad fin.extra de preſcript. Item de ma-
teria huius authen.quod per compromiſſum inſtantia cauſe ap-
pellat.intellige ſi ſit compromiſſum actualiter factum.ſecus ſi ſo-
lum partes obtuliſſent ſe paratas facere,nondum tamen actuali-
ter fecerunt,vide Alexan.conſil.ccccxxxix.ꝛ conſi.lxxj.vol.v.ꝛ vide
omnino latius de materia iſtius authen. Peruſ.in c.ex ratione.ex-
tra de appel.vbi Felin.vide etiam Matheſ.no.xxij.

* CLAVD. DE SEISS. ¶ No.ſecũdo. Quid aũt de tpe quo di-
ſceptatur ſuper cõpromiſſo ñedo,ſi poſtea nõ fuit,vide Alex.cõſ.
lxx.vo.iij.vbi multa ponit in materia que impedimẽta impediant
curſum fatalium,ꝛ que cauſant reſtitutionem in integrum.

b ALEX. ¶ Prorogari tempus. Quando per pactum cõtrahen-
tium poſſit prorogari inſtãtia cauſe appellationis, adde que dixi
in d.l.properandũ,ꝛ que no.doct.in c.venerabilis.de iud.ꝛ do. Io.
in l.Seius.ad l.Falc.dicit,quod de iure Canonico non ſolum per
compromiſſum, vt hic, ſed etiam per pactum poſſit prorogari.in
Clem.quandiu.de appel.ꝛ quod dictũ eſt s̄.proxi.auth.vbi ſcripſi.
ꝛ no. Bal.in d.l.properandũ.ꝛ ibi Bart. Quid autẽ ſi lata ſenten-
tia ꝛ appellatione interpoſita, victus cõpromiſit de cauſa princi-
pali,nõ de cauſa appellationis,an currat tempus. Vide not. Bal.
quod non,in l.eos §.apoſtolos.in fi.s̄.de appellatio. Quid autẽ,ſi
pendente cõpromiſſo appellationis,vult ſoluere penam compro-
miſſi,ꝛ reuerti ad appellationẽ,vel ſimiliter lato laudo. Dic quod
poteſt ſecũdum gl.in cle.quandiu.ꝛ Bald.in d.§.apoſtolos.ꝛ hoc
quod intelligitur in arbitro,ſecus in arbitratore. Et quando par-
tes poſſint prorogare tempus appellationis,vide Cyn.in auth.ei
qui.ad fi.s̄.eo.ꝛ Bal.in l.Centurio.ad fi.s̄.de vulg.ꝛ pupil.ꝛ in au-
then.hodie.cũ fi.s̄.de appel.ſcripſi poſt Mod.in d.l.ij.de teſt.tut.

c P.PAV.P. ¶ Compromiſſum ſic. Vide omnino de veritate iſtius
Alex.in l.properandũ.in prin.C.de iudi. Math.no.xxij.de quo ſu-
pra in prin.de inſtãtia autẽ cauſe principalis an poſſit prorogari,

⁊ quid ſi lata ſnīa de conſenſu partium tēpus non curreret, vide
ad Bar.in l.properandū.in prin.C.de iud.Item ſicut pōt inſtan-
tia cauſa appel.ſuſpendi,ita poteſt prorogari,vide Fel.ꝙ ſic ꝑ c.
de ratione,extra de app.poſt prin.ibi etiā qđ oportet ꝙ taliter p-
rogans,vel ſuſpendens habeat ſpeciale mādatum.Item ꝙ inſtā-
tia cauſe prin.etiā prorogari vel ſuſpendi poſſit per compromiſ-
ſum,tenet Barb.in c.de cauſis.de offi.deleg.

AVTHENT.

2 ☞ Ille,cui conceditur biennium ad appellationem exercendam,
debet eſſe impeditus tāto tempore,quo ſi litem appellatiōis fuiſ-
ſet proſecutus,non potuiſſet finire.
3 Tempus appellationis proſequēde currit,lȝ ſtet per iudicem,ſed
datur reſtitutio.
4 Si tertius impediuit,currit tempus,ſed agitur cōtra eū de dolo,
ſi eſt ſoluendo,alias datur reſtitutio.
a **SI appellatione.** [a]Iſta auth.videtur ma-
nifeſte cōtra auth.ei qui
1 appellat.ſ.eo.† vbi dicitur qđ datur annus,⁊ ex cauſa biē-
nium,hic vero dicitur ꝙ cōparere ſufficiat in vltima die dilatiōis,
⁊ ſic abſqȝ alia cauſa videtur ꝙ habeat bienniū.Uidete,iſta auth.
pōt intelligi duobus modis.Uno modo,ꝙ intelligamus in nouiſ-
ſima induciarū die,⁊ intra dilationē nouiſſime datā ꝑ auth.ei qui
appellat.Uel dicā in nouiſſima induciarū die.i.in nouiſſimo mēſe
illius biēnij in appellato,ꝟt in auth.ei qui appellat.que ponit in
appellatore primi anni.Et ſm hoc apparebit ſoluta iſta queſtio.
2 † Dicitur in auth.ei qui appellat.ꝙ datur annus,⁊ ex cā bienniū,
b quāto tpe debet eſſe impeditus[b] in primo anno,ad hoc vt habeat
biennium? Reſpon.⁊ dicunt doc.quod debet eſſe impeditus tāto
tempore,ꝙ ſi litem appellationis fuiſſet proſecutus illo tpe po-
tuiſſet finiri,ſecus ſi in minori tempore,arg.l.ſi cū exceptiōe.§.ꝙ ſi
homo.ff.ꝙ me.cau.⁊ patet ꝑ caſum l.qui cōmeatus.ff.de re mili.⁊
preſumit lex ꝙ iſta cā potuerit intra menſem expediri,⁊ finiri, vn̄
ſufficit ꝙ per menſem fuerit in prima cauſa impeditus,ar.authē.
ei qui appellat.Et ſi dicis,qn̄o poteſt fieri nōne forte inducerētur
noue probationes ab vtraqȝ parte vel teſtes reprobarētur? Di-
cit Inn.ꝙ iſte cauſe non attenduntur vt d.c.ex rōne.extra eo.ti.ꝙ
3 tene menti.Op.⁊ † videtur quod licet ſtet per iudicem,[c] tamen tem-
c pus currit,ſed datur reſtitutio,vt l.ſed ⁊ ſi per pretorem.§.ait pre-
d tor.qui.ex cau.ma.Sol.Fateor quod ſibi currat etiam tēpus[d] ſed
e reſtituitur.Sed aduerte[e] quod hec reſtitutio dabitur nullo dato
libello,ſed incidenter dicit iudex,quia talis fuit impeditus facto
noſtro.ideo eum preſentem,⁊ petentem ad tale tempus reſtitui-
mus.Probatur extra de offic.iudi.c.vlti.Oppo.ad hoc de l.pro-
f perandum.[f] §.fin.ſ.de iudi.Solu.Ibi loquitur de tempore prime
inſtantie,aduerſus curſum cuius quis nō reſtituitur.Ratio,quia
ibi licet pereat inſtantia non perit ius partis,ſed in tempore ap-
4 pellationis perit inſtātia ⁊ ius partis merito reſtituitur.¶ † Ulti-
mo querit gloſſ.quid ſi fuit impeditus per tertium.Dic vt in gloſ.
⁊ hic per Azo.in ſumma.

ADDITIONES.

a ALEX. ¶ Si appellatione.Uide Barto.in l.j.ff.de libe.dimiſ.Et
adde quod tēpus fatale non currit impedito, propter inimicitias
capitales ſaluo, niſi potuerit per iudicem impetrare tolli impedi-
mentum,quod quandoque fieri poteſt iuxta not.in l.denunciatio.
ſupra, de his qui ad eccleſ. confu. Et ita tenet Bald.⁊ poſt eum
Imo.argu.iſtius text.in l.quibus diebus,in princip.ff.de condit.⁊
demonſt.Quāto tempore debet eſſe impeditus de primo anno, vt
habeat ſecundum, vide quod dixi j.in authen.ei qui.in apoſtilla,
vide ibi Bald.⁊ Angel.⁊ docto.in l.ſi ita ſtipulatus eſſem abs te.
de verb.oblig.Uide gloſſ.in c.ſi electio.de electio.in vj.
b P.PAV.P. ¶ Impeditus. Uide Angel. conſil.clxxxvj. incip.in
preſuppoſita queſtione.
c ALEX. ¶ Stet per iudicem. Sed gl.in auth.de appel.§.ad hec.
⁊ in l.j.⁊ ibi per doct.ff.quando appel.ſit.videtur tenere quod non
ſit opus reſtitutione, imo ipſo iure tēpora non currunt.contra gl.
hic,quam videtur ſequi Bart.⁊ male. Et adde quod habetur per
gl.⁊ doct.in l.arbitrio.§.cuius dolo.ff.de dolo.⁊ quod dixi in l.fi.in
princ.ſ.de temp.in integ.reſti.⁊ Bart.in l.j.§.dies.quando appel.
ſit.Quid ſi tempore inſtantie principalis,dicit Bal.in d.l.prope-
randum.§.ſin autem.C.de iud.⁊ hic. Adde Cano.in c.ex ratione.de
appel.⁊ contra Bar.tenet hic Bal.in d.auth.at qui ſemel.in fi.de
prob.quod ſi ſtat per iudicē, quod teſtes nō recipiant, tunc debet
ſuppleri dilatio. Et de hac materia plene per d.Ant.in c.ex ratio-
ne.de app.⁊ per Imo.in l.fi.ff.de re iud.⁊ per do.Ant.in c.j.de iud.
d P.PAV.P. ¶ Currat etiam tempus.vide Alex.conſil.ccccxxxix.
Paul.de Caſtr.conſil.xxij.Anton.de But.conſi.lxiiij.circa fi.vide
ſ.eod.authen.ei qui.
e ALEX. ¶ Sed aduerte.Limita vt per Barto.in l.ita demum.ſ.
de procur.vbi Alexan.

f ALEX. ¶ Properandum.Uide gloſſ.⁊ Bald.in l.properādum.
§.ſiue autem vtraque.⁊ vide ibi apoſtil.

AVTHENT.

2 ☞ Que tempora circa appellationem requiruntur.⁊ num.3.4.
5.6.7.
1 **SEd ⁊ lis que.** Not. † qđ in cauſis que de-
bent examinari.etiā in cōſi-
ſtorio ꝑncipis nō currit tēpus.qđ eſt verū,ſi fuerit notū
principi,vt hic in glo.tua dicitur.Ultimo,videamus de
a tēporibus [a] iſtis que dātur in cauſa appellatiōis.circa qđ eſt ſcie-
2 dum qđ multa ſunt tēpora. † Quoddā eſt tēpus appellationis fa-
ciende ſeu interponende,⁊ illud erat olim biduū,vel triduū,hodie
3 decendiū,vt ſ.tit.j.eos.⁊ aut.hodie. † Itē,erat tēpus petendorū ⁊
concedendorū apoſtolorū,⁊ illud erat xxx.dierū, ⁊ illud hodie nō
4 eſt immutatum.ſ.tit.j.l.eos.circa fin.⁊ ff.de li.dimiſ.l.j. † Item erat
aliud tempus proponēde querele de iudice qui appellationē non
5 recipit,⁊ apoſtolos non dat,vt ſ.tit.j.l.ſi appellationem. † Item eſt
aliud tempus, quod datur ad cōparēdum coram iudice ad quem
appellat,⁊ ad preſentandū apoſtolos.⁊ acta prime cauſe.Et illud
tempus erat olim duobus modis. Quandoqȝ ſtatuebatur tēpus
arbitrio iudicis.ſ.tit.j.l.preſes prouincie.⁊ ibi no.⁊ in iſtis tēpori-
6 bus nihil eſt hodie immutatum. † Quandoqȝ ſtatuebatur tēpus
a l.ad inducendū appellationem.vt l.in offerendis.ſ.tit.j.⁊ ſ.eo.l.
7 fin.§.in his. † Item eſt tēpus inchoandi proceſſum ſuper appella-
8 tione,vt vidiſtis in l.ij.⁊ fi.ſ.eo.§. † item eſt tempus appellationis
exercende,⁊ finiēde,de quo vidiſtis in l.fi.§.illud.iſta tempora ho-
die ſunt mutata,⁊ ad iſta datur annus hodie, ⁊ ex cauſa biēnium,
vt in auth.ei qui. Quandoqȝ dantur maiora tempora ex cauſa,vt
in auth.ſi tamē.⁊ in auth.itē ſi appellatione.Sed in cauſa que de-
bet examinari in cōſiſtorio principis,tēpus nō currit,vt hac aut.

ADDITIONES.

a ALEX. ¶ De temporibus. Not. hic de temporibus omnibus
appellationis vide Bart.in l.j.ff.de lib.dimiſ.Bart.in l.ij.eod.titu.
authen.ei qui.ſ.eod.in princ.
* CLAV.DE SEISS. ¶ Addē plene ꝑ Alex.cōſi.clxiiij.in ij.vol.

LEX. III.

2 ☞ Per curſum omnium fatalium non datur reparatio, etiam ex
iuſta cauſa impedimenti.
3 Statutum ſi dicit quod poteſtas debet aliquid facere in princi-
pio ſui officij,qualiter intelligatur principium.
NEmo arbitretur. Iſta lex habet
duas partes ſe-
1 cundum verum intellectum. † Primo prohibet proro-
gare tempus initiandi proceſſum ſuper appellatione
vltra tempus ſtatutum ſ.l.proxima. Secundo dicit tēpus appel-
lationis introducende ſeu producende non debere ſpectari vſque
ad finem. Et ſic primo loquitur de tempore initiandi proceſſum.
Secundo loquitur de tempore appellationis producende ſeu in-
2 timande.Secunda ibi,ita vt. ¶ Not.ex iſto principio quod poſt
curſum omniū fatalium non datur reparatio,etiam ex iuſta cauſa
impedimenti,vnde etiam per reſtitutionem in integ.non ſubuenia-
tur,quod patet ex eo quod text.dicit neque ſub pretextu quodam
altero. Contra quod videtur quod notatur in auth.ei qui appel-
lat.Sed dic vt ibi dicam.Oppo.ad vltimum reſponſum,⁊ videtur
quod ſufficiat venire in vltima die termini,vt j.eo.l.fi.§.⁊ cum an-
tea.Dicit gl.quod iſte ver.continet conſi.non preceptum.Et dicit
verum gl.ſi hec lex intelligeretur in tempore cōſtituto ad initian-
dum proceſſum ſuper appellatiōe.Sed veritas eſt quod loquitur
de tempore conſtituto ad appellationem intimandam ſeu produ-
cendam,⁊ ideo debet produci ante mediū illius termini cōſtituti,
vt ſ.tit.j.l.in offerēdis.⁊ j.eo.l.fi.§.in his.Et ita tenebat Iac.But.
3 ⁊ Iac.de Aret. † Ultimo [a] facit hic text.ad q.Dicit ſtatutū quod
a poteſtas debet aliquid facere in principio ſui officij,qualiter intel-
ligitur principium? Hec lex preſtat arg.quod intelligitur in prin-
cipio,hoc eſt,ante medium ſui officij,vt totum illud ante medium
dicatur in principio, argu.pro hoc in glo.notabi.ff.ſi quis ius di-
cēti non obtempe.l.j.in gloſſ.mag.Dic plene in l.iij.ff.de fur.

ADDITIO.

a AND. BARB. ¶ Ultimo.Allegauit iſtud do.Abbas in c.j.
de fer.⁊ vide que ibi dixi.

LEX IIII.

2 ☞ Cauſa appellat.quomodo tractari poſſit ⁊ debeat.⁊ nu.3.4.5.
a **PEr hanc.** [a] Iſta eſt notabilis l.valde.Et diui-
ditur in tres partes.Primo permit-
tit nō propoſitū proponi. Secundo non probatū pro-
bari.Tertio rationē aſſignat. Secūda ibi,ſed ⁊ ſi qua.
1 Tertia ibi,quo exercitatis.Breuiter dicit,† In cauſa appellatio-
nis licet vtriqȝ parti nō propoſitum proponere,⁊ non probatum
probare

pꝛobare, ſi actionem antiquã reſpiciat, alias ſecus. hoc dicit. Op⸗
2 pon. ⁊ videtur † quod poſt appellationem nil innouetur. vt. ſ. titu. j.
l. appellatione. ff. nil. no. appella. penden. l. j. ᵃ Bl. dicit, fallit hic. Tu
dic quod debet innouari appellatione pendente, ſcilicet per iudi⸗
cem. a quo eſt appellatum, ſed per iudicem ad quem appellatũ eſt,
3 nihil pꝛohibet. † Secũdo oppo. extra eo. c. appellanti. in Cle. Sol.
Ibi loquitur, quãdo quis appellat ab interlocutoꝛia, quo caſu de
bet iudicari ex pꝛimis actis, hic qñ appellatur a diffinitiua. Ra⸗
tio. qꝛ quãdo appellat ab interlocutoꝛia. non appellat tantum ab
iniquitate ſententie, quãtum a grauamine ſibi illato per iudicem.
Et ideo dicit Decretalis, quod in cauſa appellationis ab interlo⸗
cutoꝛia debet inſeri iuſta cauſa grauaminis ⁊c. de appella. c. j. li. vj.
Sed iudex non potuit grauare partem, niſi ex pꝛimis actis, meri⸗
to noue pꝛobationes nõ admittuntur. Ideo dicerẽ quod per ſta⸗
tuta terrarũ, in quibus quandoqꝫ conſtituuntur aliqui officiales,
b qui vocantur exgrauatoꝛes, ᵇ quod tales officiales non poſſunt
nouas pꝛobationes recipere: qꝛ non ſunt poſiti niſi ad tollendum
grauamen, reſpectu iudicis loquoꝛ, vt habuiſtis ſ. tit. j. l. eos. Op⸗
pon. tertio extra de teſt. c. fraternitatis. vbi dicitur totum contra⸗
rium huius l. ꝙ ſuper nouo capitulo poſſunt admitti noue pꝛoba
tiones, non ſuper antiquo. Dicunt quidam. vt hic tangitur in pꝛi⸗
c ma gl. magne, in fin. quod aliud eſt de iure Cano. ᶜ aliud de iure ci⸗
uili. Uel dic, quod ibi appellat nouum capitulum, nouam aſſertio⸗
nem. que tamẽ reſpiciat actionem pꝛopoſitam, ⁊ ſic cõcoꝛdat cum
iſta. Hoc ſatis placet, vt. j. dicam, Uenio ad queſtiones ⁊ quero
4 pꝛimo, hic dicit, quod non ad nouum cap. ⁊c. Pꝛo declaratione l.
d † quero quod dicatur nouũ capitulum ᵈ ⁊ quod antiquum. In hoc
ſunt multe opinio. Nam quidam nouum capitulum, ⁊ antiquũ re⸗
cipiunt ex tempoꝛe, quidam ex re, quidam ex cauſa. Ex tempoꝛe,
quia nouum capitulum dicit, ius nouiter acquiſitum, antiquũ, ius
quod competit tempoꝛe pꝛime cauſe. Et addũt iſti quod illud ius
nouiter acquiſitũ, in cauſa pꝛima poterat pꝛoponi, in ſecũda non.
quod gl. non placet, ⁊ vide gl. Iſta opinio non placet gl. ⁊ merito.
Nam ſi ius acquiritur de nouo, ex cauſa de pꝛeterito, ⁊ tũc põt de⸗
duci in pꝛimo iudicio, ⁊ eadẽ ratione in cauſa appellationis, vt ha
betur in l. ediles. §. item ſciendum. ff. de edil. edi. ⁊ l. ſi rem. in fi. ff. de
pig. act. ⁊ l. ſi mandauero. la piccola. ff. mãd. Si vero oꝛitur ex cau⸗
ſa noua, tunc nõ põt deduci in iudicio pꝛimo, nec in iudicio appel⸗
lationis, vt l. non poteſt. ſ. de iudi. ⁊ ideo iſta lect. que nõ permittit
iſtud nouũ capitulũ pꝛoduci in cauſa appellationis, ſed in cauſa
pꝛima non bene facit. Poteſt tamen hec lectura aliter intelligi, vt
illud quod dicit. ſed ante poteſt, ⁊c. nõ intelligatur ante, hoc eſt, in
pꝛimo iudicio, ſed intelligatur ante, ſcilicet ius queſitum, quaſi di⸗
cat, ius ante queſitũ põt in cauſa appellationis pꝛoduci, ius po⸗
ſtea queſitũ, non. ⁊ iſto modo poteſt ſuſtineri iſta lectura. vt j. dicã.
Alij intelligunt nouũ capitulum, ⁊ antiquum ex re, vt puta, in pꝛi⸗
mo iudicio petebã bouẽ, in cauſa appellationis volo petere equũ,
Uel ex parte rei pꝛimo excipiebat de boue nunc excipit de equo, ⁊
iſtud dicatur nouũ capitulũ, quaſi de re noua. Sed ſi ſuper eadem
re volo ius meũ fundare ex nouis pꝛobationibus, poſſum. Et iſtã
lecturã tenet hic gl. que lect. an ſit vera, dicã j. Alij dicũt nouũ ca⸗
pitulũ ex cauſa, ⁊ in cauſa appellationis poſſum ꝓducere nouas
pꝛobationes, q̃ tendũt ad pꝛobãdũ illã cauſam, q̃ in pꝛimo iudicio
fuit deducta. Secus ſi cauſa variaretur, qꝛ tũc diceretur nouũ ca⸗
pitulũ, vt ſi pꝛimo dicebã furtũ, nũc dico violẽtiam. Hoc nõ placet
gl. cũ enĩ reſpiciat eãdẽ rẽ, videtur pertinere ad capitulũ antiquũ.
Ita dicit gl. ⁊ tenet opi. ſecũdã. Hoc nõ videtur verũ. nã ſecũdũ ve⸗
rã opi. quã tenent oẽs de iure nouo, ⁊ etiã de iure antiquo, poſt lit.
cõteſt. nõ licet actionẽ mutare, vt l. edita actio. ſ. de eden. ⁊ aut. qui
ſemel. ſ. quo. ⁊ quã. iud. Sed ſecundũ iſtã opi. induceretur mutatio
actionis, ergo ⁊c. Sed ſuſtinẽdo gl. poſſemus dicere, ſicut in pꝛimo
e iudicio admitteretur cumulatio, ᵉ vt not. in d. l. edita actio. ita eadẽ
ratione in cauſa appellationis. Ad ꝙ reſpõdeo, ꝙ qñ fit cumula⸗
tio diuerſarũ actionũ, opoꝛtet ꝙ fiat per nouũ libellũ, ⁊ ſic erit no⸗
ua inſtãtia, vt no. in l. nõ eſt nouũ. de act. emp. Et ſic licet foꝛte iſte
nouus libellꝰ poſſit dari corã iudice appellationis, tñ hoc nõ per⸗
tinet ad cõfirmãdã vel infirmandã ſentẽtiã pꝛimã, ſed ad nouã ſen
tentiã cõſequẽdã. vnde iſta opi. nõ videtur vſquequaqꝫ vera. Alij,
f vt Jac. de Are. ᶠ dicũt ꝙ illud videtur nouũ capitulũ, qñ ſententia
i lata ſup pꝛimo, ſuper eo, ꝙ de nouo ꝓponitur, non parit exceptio⸗
nem rei iudicate. Sed ſi pareret exceptionẽ rei iudicate, dicitur ex
nouo capitulo pendere. l. ⁊ an eadẽ. §. actiones. ff. de excep. rei iud.
Et eſt ratio, dicit ipſe, quod quãdo ſentẽtia pꝛima parit exceptio⸗
nẽ rei iudicate in eo quod ſecundo pꝛoponitur, lex ſubuenit appel
lanti. quia ſibi parat pꝛeiudicium, quod nõ eſt neceſſe, quando rei
iudicate exceptio non paratur. Ita dicit Jac. licet iſtud dictum ſit
ſatis rationabile. tamen non eſt verum, qꝛ ego reperio quod in iu⸗
dicio cauſe pꝛincipalis, noua cauſa poteſt allegari, in qua ſentẽtia
lata non parat pꝛeiudicium. Hoc pꝛobo per l. ſi rem. §. fi. ff. de pig.
act. cõiuncta. l. ſi mater. §. eo. de excep. rei iud. Quid ergo dicemus?

Breuiter ex parte actoꝛis omnis articulus, ⁊ omnis actio vel in⸗
tẽtio, que caſum vel actionẽ pꝛopoſitam reſpicit, vel coadiuuat di
g citur pendere ex antiquis capitulis ᵍ ⁊ illis coniũctis, admittẽtur
ille noue pꝛobationes. Si vero actionẽ pꝛopoſitã nõ reſpicit, nec
coadiuuat, tunc dꝛ nouum capitulũ. Idem dico ex parte rei, oĩs
exceptio que actionem pꝛopoſitã reſpicit, dꝛ pendere ex veteribꝰ,
ſi actionẽ non reſpicit, dicam nouũ capitulũ. Et ſm modum iſtum
poſſunt intelligi omnes opi. que ſunt hic. Pꝛobatur iſta opi. in l.
vlt. ff. quod cum eo. ⁊ in l. Emilius. ff. de mino. vbi ſnia pꝛima in cã
appellationis põt confirmari ex nouis allegationibus, ⁊ nouis ꝓ
5 bationibus. Scdo eſt videndũ. † hic dꝛ ꝙ in cã appellationis poſ⸗
h ſunt fieri noue pꝛobationes. Quero vtrũ iſte noue pꝛobationes ʰ
poſſunt fieri per teſtes. Et vr̃ ꝙ ſic, vt hic. ⁊ l. eos. §. j. ſ. ti. j. In ꝯ̃riũ
vr̃ in auth. de teſti. §. qñ vero. vbi dicitur, ꝙ poſt didicita teſtifica⸗
ta non poſſunt de nouo pꝛoduci teſtes. Quidam dicunt, ꝙ iſte le⸗
ges coꝛriguntur per illam auth. ⁊ ſic non poſſet ibi fieri pꝛobatio
per teſtes. Alij dicunt ꝙ illa auth. loquitur in cauſa pꝛincipali, ſꝫ
in cauſa appellationis poſſunt de nouo teſtes recipi, etiam ſuper
i eiſdem capitulis. Et iſtud tenet ibi gl. ⁱ ⁊ iſtud Ultramon. etiam te
nent. Iſtud communiter tenẽt docto. noſtri. Nec obſt. §. quoniam
vero. Nam debetis ſcire, ꝙ duplex eſt ratio, quare poſt aperturaꝫ
teſtium non admittatur pꝛobatio. Pꝛimo timoꝛe ſuboꝛnationis.
Scdo pꝛopter identitatem inſtantie. Nam in alia inſtantia poſ⸗
k ſunt recipi, vt l. vlt. ſ. de teſti. Sed cauſa appellationis eſt alia in⸗
ſtantia a pꝛima, vt l. ita demũ. ⁊ ibi no. ſ. de ꝓcu. ergo, ⁊c. Uidetis
dñi, tex. iuris canonici dicit directo contrarium in c. fraternitatis.
extra de teſtib. ⁊ ideo ſtarem illi decretali, vt dicamus ſic. Aut te⸗
ſtes pꝛoducuntur ſuper eiſdem capitulis ſuper quibus iã fuerũt
recepti, ⁊ non poſſunt recipi, qꝛ ſubeſt timoꝛ ſuboꝛnationis, ſicut
6 in cauſa pꝛima. Aut † quis vult recipere ſuper nouis articulis re⸗
ſpicientibus actionem pꝛimam, ⁊ tunc põt. Ita loquitur hic, ⁊ l.
eos. §. j. ſ. ti. j. ⁊ in l. in offerendis. in fi. Non obſtat ꝙ dicit, ⁊ ex alia
inſtantia, qꝛ fateoꝛ quod in alia inſtãtia poſſunt recipi volẽte par⸗
te. Ita loquitur l. vlt. ſ. de teſtib. non aũt ea inuita, ⁊ ſic loq̃tur que
ſtio noſtra. Uel aliter. ibi loquitur, quando teſtes fuerunt exami⸗
nati coꝛam arbitro. hic quando fuerunt examinati coꝛam iudice.
Quo caſu illa lex non habet locum, ⁊ tetigi in l. geſta. ſ. de re iudi.
Non obſtat quod poteſt dici qđ ad alium finem pꝛoducuntur in
pꝛima cauſa, ad alium in ſecunda. Nam in pꝛima pꝛoducuntur, vt
quis condemnetur, vel vt quis abſoluatur. In ſecũda pꝛoducun⸗
tur, vt ſententia confirmetur, vel infirmetur, ergo, ⁊c. vt in cap. ve⸗
niens. extra, de teſt. Nam reſpondeo, quod iſtud confirmare, vel in
firmare. eſt equipollens illi condemnare, vel abſoluere, vt dixi ſ. ti
tu. j. l. eos. ergo ad eundem finem pꝛoducẽtur. Poſſemus hic que
rere, an in cauſa appellationis ſit locus reconuentioni. Dicam in
auth. ⁊ conſequeuter. de ſen. ⁊ interlocut.

ADDITIONES.

a A L'E X. ¶ Per hanc. Iſta l. non hꝫ locum in appellatione ab in⸗
terlocutoꝛia, ſm Bal. in addi. Spe. facit cle. ſi. de appel. ⁊ clemẽ. j.
de re iud. in ver. ſententias. Bart. videtur ſentire contrarium in l.
eius qui. ff. de app. recip. Et ad intellectũ vide Lud. in l. admonen
di quod ibi dixi. ff. de iureiur. ⁊ adde quod no. Bal. in l. generali⸗
ter. §. j. de rebus cred. ⁊ nota bene quod dicit Bald. in l. inuitus. ſ.
de pꝛocu. quod licet ius commune, vel ſtatutum dicat, ꝙ in cauſa
nullitatis vel appel nõ poſſint recipi noue pꝛobationes, iſtud in⸗
telligitur, niſi de nouo emergant, ipſe dicit conſuluiſſe, ꝙ reputat
valde no. ⁊ no. quod iſta l. habet locum tam in cauſa nullitatis, ſi⸗
cut appel. vt no. Bal. in l. j. j. quan. pꝛouoc. in verſi. iuxta pꝛedicta
quero. Item adde qđ in cauſa appellat. deduci acceſſoꝛia poſſunt
que non fuerunt deducta, ſm glo. in d. §. de illo. in authẽti. de his
qui ingrediuntur ad appellationem, in ver. occur. ⁊ vide text. in l.
amplioꝛem. in ver. in refutatoꝛijs, de app. Et ad intellectũ huius
vide Immo. ⁊ in d. c. conſtit. el ij. de appel. ⁊ vide ad hanc legẽ bald.
in l. ita demum. C. de pꝛocur. limita ſingulariter iſtam l. per gloſ. in
cap. ad audientiam. de reſcriptis, habere locum tantum in pꝛoba
tionibus, quas non potuit pꝛimo pꝛoducere, ſecus ſi pꝛimo po⸗
tuiſſet pꝛoducere ⁊ ibi ſumme no. illam glo. Anto. de Butr. bene
facit gl. ſi. in c. paſtoꝛalis. de excep. ⁊ vide Ang. de Are. in l. admo⸗
nendi. de iureiur.
P. P A V. P. ¶ Limita regu. huius l. vt pꝛocedat ſolum in petitio⸗
ne coꝛam pꝛimo iudice, ſecus ſi ius petens, vide Feli. in c. ſignifica
uerunt. extra de appellatio. Item limita ſolum pꝛocedere in his
in quibus pars non fuit negligens in pꝛima inſtãtia, ſed foꝛte nõ
pꝛoduxit ratione ignoꝛantie, vel iuſti impedimẽti. Ita Anto. in c.
ad audientiam. el ij. extra de reſcrip. ⁊ imo non pꝛocederet in his
que pars malitioſe diſtuliſſet ſecundum Panoꝛmi. in capi. j. extra
de excep. Joan. And. ⁊ Hoſtien. in c. cum inter. extra, de excep. ſu⸗
per quibus dictis vide Feli. omnino concludentem contrariũ in

c. ad audientiam. el ij. in ver. omiſſum. extra de reſcrip. ꝛ in ca. inter monaſterium. extra de re iudi. ver. non deductis. Itē limita vt non procedat in his que opponuntur ante litē cōteſtatam l. ita demū. ꝛ ibi nota. C. de procur. facit quod dicit Bal. per illum text. in l. is qui ſe obtulit in fine. ff. de rei ven. vide Alex. conſi. xxxiiij. in iiij. vol. ꝛ qđ etiam iſta regu. procedat in tortura omiſſa in cauſa principali, ꝛ poſſit etiam peti in cauſa appellat. vide Joan. de dama. conſi. j. ad fi. cum addit. Bal. in fi. Item non habet locum in appellatione ab executione, vel alia interlocutoria. vide Jo. de dama. conſil. xxvj. vide text. in d. c. appellandi. de appell. Item in materia predicte rei, vide late Feli. in c. cum Jo. de fide inſtru. vbi ampliat ꝛ limitat multipliciter, item an iſta exceptio procedat in exceptione relationis, vide ꝛ limita vt per Jaſ. in l. ita demum. C. de procur. Item an exceptio malitioſe omiſſa in cauſa principali poſſit opponi in cauſa appella. vide Soci. in l. is qui. ff. de excep. Item qđ vbi exceptio malitioſe non fuit oppoſita in cauſa principali, non poſſit opponi in cauſa appel. vide Barb. conſi. xxxv. vol. iij. Item qđ in cauſa app. non poſſunt opponi niſi cauſe tendentes ad impugnanduȝ ſententiam. non alie, licet potuiſſent opponi ante ſententiam puta exceptio compenſationis, vide Feli. in c. ſuborta. de re iudi. allegat Bal. hic, ꝛ idem tenet Sal. hic.

b ALEX. ¶ Exgrauatores. Exgrauatores nō poſſunt recipere nouas probationes. Facit quod habetur in d. l. illo. ſ. tit. j.

c ¶ De iure canonico. Uide omnino. Ang. conſi. cxlviij. inci. in queſtione vertente. ꝛ de veritate vide omnino que habes ad Bart. in aut. qui ſemel. C. de proba.

d ALEX. ¶ Nouum capitulum. Qđ dicatur nouū capitulum, ꝛ ꝙ antiquum, per Spec. de teſte. §. ſatis vtiliter. ver. illud aūt no. doc. in c. fraternitatis. de teſtib. ꝛ bar. in aut. qui ſemel. de proba. in ver. quero vtrum teſtes ſuper eo qđ non dixerunt, ꝛ dicitur nouum capitulum dummodo addatur aliqua qualitas primo ca. Text. ꝛ ibi doc. in c. cum olim cauſam. vlti. de reſcrip.

e ALEX. ¶ Cumulatio. An in cauſa appellatiōis poſſit fieri cumulatio. vide Bal. in l. ſi quis libellos. ſupra tit. j. in eo qđ dicit l. edita. ſ. de edendo. habere locū in cauſa appellationis, ꝛ limita per eum vt ibi. ꝛ vide Imol. in cap. ij. de libel. oblat. Adde vt per Rom. conſil. ccclxx.

f ALEX. ¶ Jacob. de Are. Et no. hic per notab. queſt. do. Bar. in l. Julianus. in fi. ibi, ſed quid ſi condemnatus. de conditio. ꝛ demon. quam indeciſam reliquit.

g P. PAV. P. ¶ Ex antiquis capitulis. Qūo aliquid dicatur depēdere ex alio, vide Aret. per illum tex. in l. ſi quis heres. in prin. in iij. vol. ff. de acq. here.

h ALEX. ¶ Noue probationes. Utrū in cauſa appellationis poſſunt produci noui teſtes, ꝛ ſi repetantur, poſſunt iteruȝ iurare. tex. eſt no. qđ ſic in fi. extra de teſt. ꝛ ꝙ no. gl. in c. fi. ſ. de teſti. Facit l. qui bona. §. ſi quis ſtipulaturus. cum ibi no. ff. de dam. infec. ꝛ vide que dixi in j. repe. ff. de queſtio. ſed Bald. in aut. hoc ſacramentum. ſ. de iura. calum. tenet qđ non requiratur nouum iuramentum, nec noua citatio, contra tenet in l. fin. ſ. de teſt. ꝛ hic primam gl. ꝛ qū ſiunt noue probationes, que ſit forma ſententie in cauſa appellationis, vide per Spec. in tit. de ſent. diffiniti. ꝛ interlocutoria. §. nunc tranſeamus, verſ. qꝛ talis, ꝛ vide qđ not. Bal. in l. ij. ſ. de edend. ꝛ Bald. in l. eos. in princip. ſ. tit. j. Abb. in c. fraternitatis. de teſt. qđ ſi teſtis producitur ſuper talibus actis, que poterant ſub primis comprehendi, tunc non vitiat, alias ſecus. Bald. in l. heredes palam. §. ſed ſi notam. in fin. colligit ibi arg. ad teſtes quando repetuntur vt declarent, non debent iurare.

i ALEX. ¶ Tenet ibi glo. Hoc limitant aliqui retuli poſt Bar. in aut. qui ſemel. ſ. de probationib. ſecundum Jacobum de Belui. ꝛ Bal. in capit. j. quid ſit inueſtitura. ꝛ vide Bar. in aut. qui ſemel. in princip. ꝛc.

LEX V.

Cum anterioribus. Lex prima ſ. eod. per hanc l. corrigitur, ꝛ ſecundū diuerſitatem locorum, tempora primi fatalis [illegible] tur. h. d. iſtud principium in ſummario.

§. Et cum antea. Lex ij. ſ. eo. corrigitur hic, ꝛ vltimus dies termini ſolum, non intelligitur eſſe fatalis, ſed quatuor dies ante vltimum, ꝛ quinque dies poſt intelliguntur eſſe fatales, h. d.

§. In his Super tota hac l. habuiſtis. de tempore cōceſſo ad initiandum proceſſum ſuper appellatione, hic loquitur de tempore conceſſo ad appellationem producendam, ſeu intimandum iudici, ꝛ corrigitur in aliquo l. in offerendis. ſ. tit. j. ꝛ hec ſufficiant tibi pro ſummario.

a ☞ In cauſa appellationis interponitur exordium, etiam vna parte abſente, quod fit per citationem.

b In cauſa appellatiōis proceditur lite nō conte. ſi pars eſt abſens.

4 Tempus proſequende appellationis hodie currit a tempore interpoſite appellationis.

§. Illud. Quandoqȝ ſtatuitur terminus ad appellatio‑
1 nem producendā, vt vidiſtis ſ. prox. §. † Quandoque appellatione producta ſtatuit terminus ad proceſſum initiandum, vt hac l. j. in princ. ꝛ §. j. Quandoque proceſſu initiato ſtatuitur terminus ad exercendā appellationem, ꝛ complēdum proceſſum ſuper appellatione, ꝛ de hoc loquitur hic §. qđ ſufficit tibi
a pro ſummario. † No. ex hoc §. quod in cauſa appellationis, imponitur exordium etiā vna parte abſente, qđ fit per citationem partis. Uide glo. que eſt hic ſuper verbo. exordium. Uidetur ergo qđ citatio ſit initium in cauſa appellationis. Dixi ſ. de in ius voc. ſu‑
3 per rubri. † Not. ſecundo, quod in cauſa appellationis proceditur
a lite non conte.[a] quod eſt verū parte abſente, vt hic, ſed parte preſente in cauſa appellationis debet lis cōteſtari, quia hoc caſu non loquitur hic. Et videtur mihi quod ſit tex. in c. interpoſita. in fi. extra de appella. ꝛ eſt tex. in l. j. ne li. in vna eademque cau. ter. prouo.
4 ꝛ ibi per doc. † Ult. no. quod per hanc l. videtur quod tempus pro‑
b ſequende[b] appellationis currat a tempore inchoati proceſſus ſuper appellatione, non a tēpore interpoſite appellationis, l. de hoc ſint due opin. in gl. ſecundum iſta tempora, tamen hodie nō eſt dubiuȝ, quod currit a tēpore interpoſite appellationis, vt in auth. ei qui appellat. ſ. eo. quam ſtatim legam. ꝛ in c. ſicut. de appel. in cle. ꝛ qđ ibi in gl. plene no. per Jo. And. Ultimo dicit hic gl. qđ aliud eſt in cauſa excuſationis tutoris, quam in cauſa appellationis. Nam in cauſa appellationis ſtatim elapſo termino eſt perinde, ac ſi prouocatum non eſſet, in cauſa excuſationis ſecus, vbi ſequitur iuſſus iudicis. vt l. ſi is qui. de excuſ. tutor. ꝛ ita dicit gl. contrarium eſt veritas, vt ff. de admi. tuto. l. quidam decedens. §. fi. ꝛ l. ſeq. ꝛ ſ. de peri. cu. tut. l. ſi tutor petitus.

ADDITIONES.

a ALEX. ¶ Non conteſtata. Utrum in cauſa appellationis requiratur litis conteſta. ꝛ adde quod Inn. videtur tenere qđ non. in c. Raynal. de teſt. in glo. in ver. conteſt. ꝛ adde Bart. in l. iij. ff. de app. Quid in appellatione ab interlocutoria. Sed quid ſi vna pars ſit preſens, ꝛ alia ſimiliter ſit preſens. licet ſit cōtumax in non parēdo iuſſui iudicis iubentis litem conteſtari. Dic quod ſimiliter non requiratur lit. conteſtat. quia tunc haberi debet pro cōtumace, vt in c. cum olim. extra de teſtib. ꝛ ibi no. do. Ant. ꝛ vide in c. tuas. de appel. ꝛ cum Bar. hic concordat Bal. in l. ab eo. ſ. qūo ꝛ quando iu. ꝛ Bar. in c. per venerabilem. qui fil. ſint legi. Dicit tamen Bal. in l. j. ne lic. tert. prouoc. quod ſi partes de concordia proceſſerunt lite non conteſtata, valet proceſſus, ꝛ hic adde Bal. in l. ſi ita. de materia. in prin. ſ. de procur. ꝛ late in aut. hoc ſacramentum hodie. ſ. de iura. calum. vbi omnino vide, ꝛ Bal. in auth. qui ſemel. in princi. C. quo. ꝛ quand. iud. adde an in cauſa appellationis procedatur lite non conteſtata. Old. conſi. xij.

b ALEX. ¶ Proſequende. Et an per ſolam libelli oblationem abſque citatione dicatur quis proſequi appellationem, vide in conſi. Bar. in conſi. cliiij. alias cxlvij.

a **§. Sinautem** Partes.[a] Hic eſt no. caſus. † Poteſt
1 per pactum future appellationi re‑
b nunciari.[b] h. d. No. quod dixi in ſummario. Facit l. j. §. j. ff. a qui. ap. non lic. ꝛ hoc eſt verum, quia poſſunt tempora mutari, ꝛ prorogari, ante iſta tempora non poſſent, vt ſ. de iudi. l. properandum. §. ꝛ ſi quidam, ꝛc.

ADDITIONES.

a ¶ Sinautem partes. Adde quod pulchre dicit Bal. in l. tale pactum. §. qui prouocauit. de pac. And. Barba.

b ALEX. ¶ Renunciari. De materia vide aliquid per Bar. ꝛ doc. in ſimili in l. j. ſ. de pact. ꝛ adde quod no. do. Ant. in c. ab excommunicato. de reſcrip. ſecundum aliquos vult, quod poſtquam appellatio eſt preſentata ſuperiori, non poſſunt partes illi renunciare, quod Imo. non credit. Unde ſi ambe partes conſentiant arg. huius text. ꝛ hoc ſaltem in cauſa prophana, ſecundum eum, forte dictum. An poſſet tolerari in cauſa beneficiali, in qua non poſſent in preiudicium ſuperioris. arg. eius quod habetur in c. cum nobis. de elect. ꝛ in c. bone. de poſtul. prelator. in cle. quamuis. de electio. ꝛ l. ſi quis libellos. de appel.

P. PAV. P. ¶ Renunciari. Secus in reductione ad arbitrium boni viri, ꝛ que ſit ratio differentie, vide Ant. conſi. xxiij. vide etiam Jo. de Dama. conſi. l. vbi etiam ponit de reductione.

---

a Quando prouoc. non eſt neceſſe.[a] Rubr. LXIIII.

ADDITIO.

a P. PAV. P. ¶ Quando prouocare non eſt neceſſe. Adde circa iſtam rubricam, quod licet, quando ſententia eſt nulla: non ſit neceſſe appellari, vt per totum iſtum titulum, poteſt tamen